

ΔΥΟ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΞΕΝΕΣ

Τὸν περασμένο μήνα ἡ πόλη μας φιλοξένησε δύο γνωστὰς διεθνεῖς φυσιογνώμιες, τίς Γερμανίδες κυρίες Anita Augsburg καὶ Lyda - Gustava Heymann. Μὰς ἦρθαν ἐδῶ ἀπὸ τὴ Γενεύη, ὅπου παρακολούθησαν τίς ἐργασίαι τῆς Διασκεψέως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Εἶναι καὶ οἱ δύο μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς *Διεθνoῦς Γυναικείας Ἐνώσεως γιὰ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Ἐλευθερίαν*. Ἀπὸ τὸ 1915, ὅποτε μαζὶ μὲ τὴ μεγάλη Ἀμερικανίδα Jane Addams ἴδρυσαν τὴν Ἐνωσὴν, οἱ γυναῖκες αὐτὲς γυρίζουν ὅλες τίς χῶρες τῆς ὑψηλοῦ προσπαθώντας νὰ ξυπνήσουν τὴν κοινὴ γνώμη γιὰ τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης. Ἀληθινοὶ ἀπόστολοι τῆς εἰρήνης, εἶναι ἀκούραστες στὸ ἔργο τους καὶ δὲν ἀπογοητεύονται ποτέ, ὅσες δὴποτε δυσκολίες κι ἂν συναντήσουν στὸ δρόμο τους.

Στὴ Γενεύη παρουσίασαν στὴ Διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ μαζὶ μὲ τίς ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων διεθνικῶν γυναικείων ὀργανώσεων, τίς ἐκκλήσεις μὲ 8.003.674 ὑπογραφεῖς ἀνθρώπων ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ποὺ ἐπιθυμοῦν τὸν ἀληθινὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην. Καὶ στὴν Ἑλλάδα εἶχαν μιλῶσα ἀπὸ τὰ ἐδῶ γυναικεῖα σωματεῖα 14.000 ὑπογραφεῖς περίπου. Ἐφυγαν ἐν τούτοις ἀπὸ τὴ Γενεύη, ὅταν εἶδαν ὅτι ἡ Διάσκεψιν ἐκεῖ ἐκφυλίζεται σὲ ἀτέρμονες συζητήσεις καὶ ἄρχισαν πάλι τὴν περιοδείαν τους γιὰ νὰ πείσουν τὸν κόσμον ὅτι δὲν εἶναι οἱ λαοὶ οὔτε οἱ κυβερνήσεις ποὺ δε θέλουν τὸν ἀφοπλισμὸν, ἀλλὰ οἱ λίγοι κεφαλαιοῦχοι ποὺ παίζουν στὰ χέρια τους σὰν μαριονέττες ὅλες τίς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς διαμονῆς τους ἐδῶ ἦταν νὰ ἀναζωογονηθῇ ἡ δράσις τοῦ ἐδῶ τμήματος τῆς Δ. Ἐνώσεως γιὰ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Ἐλευθερίαν.

Σε μιὰ συγκέντρωση πού ἔγινε στίς 15 Μαρτίου στήν αἴθουσα τῆς Ἑταιρίας Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν μίλησε ἡ κ. Heymann καί εἶπε αὐτά περίπου :

« Εὐχαριστῶ τίς παρευρισκόμενες κυρίες γιά τήν εὐκαιρία πού μοῦ δίνουν νά μιλήσω στίς διανοούμενες γυναῖκες τῆς Ἑλλάδας. Σήμερα δὲ θά σᾶς μιλήσω σάν Γερμανίδα, ἀλλά σάν διεθνῆς ἄνθρωπος. Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες πού ἀνήκομε στή Διεθνή Ἐνωση γιά τήν Εἰρήνη καί τήν Ἐλευθερία, ἀπό τήν ἡμέρα πού ἱδρύσαμε τήν Ἐνωση αὐτή πάψαμε νά ἀνήκομε σ' ἓνα ἔθνος· δὲν εἴμαστε οὔτε Γερμανίδες, οὔτε Ἀγγλίδες, οὔτε Γαλλίδες, ἀλλά εἴμαστε διεθνεῖς ἄνθρωποι. Γι' αὐτό ἔλοι· μας σήμερα πρέπει νά ἀφήσομε κατὰ μέρος κάθε ἐθνικὸν ἐγωϊσμό· καί τὸ μικρότερο κράτος εἶναι ἀναγκαῖο στή Διεθνή δμάδα. Ἡ δμάδα μας ἐργάζεται γιά τήν Εἰρήνη καί μᾶς λένε ὅτι εἶναι περιττὴ ἢ ἐργασία αὐτή, ἀφοῦ οἱ λαοὶ θέλουν τήν εἰρήνη. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νά τῆ θέλουν· πρέπει νά ἐργασθοῦν γιά νά τήν ἀποκτήσουν. Ἡ Ἐνωση γιά τήν Εἰρήνη καί τήν Ἐλευθερία θά μᾶς φωτίσει καί θά φωτίσει τοὺς λαοὺς γιά τοὺς σκοποὺς, γιά τοὺς ὁποίους γίνονται οἱ πόλεμοι. Οἱ πόλεμοι δὲν γίνονται ἀπὸ τοὺς λαοὺς οὔτε ἀπὸ τίς κυβερνήσεις τῶν λαῶν· γίνονται ἀπὸ πολὺ λίγους ἄνθρώπους, πού γιά τὰ συμφέροντα τοῦ κεφαλαίου παίζουν τίς Κυβερνήσεις στὰ χέρια των σάν μαριονέτες. Ἡ νοοτροπία τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι χτισμένη πάνω στὴν ἀρχὴ τῆς βίας· γι' αὐτὸ ὁ κόσμος ἔχει φτάσει σ' αὐτὸ τὸ χάος. Τὴν ἀρχὴ αὐτὴ θέλομε νά τὴν καταλύσομε καί νά τὴν ἀντικαταστήσομε μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς δικαιοσύνης. Ἐχουμε τὴν ἀντίληψη ὅτι ἡ βίαια βία εἶναι μιὰ μορφή τῆς δειλίας καί μόνο μὲ τὴ δικαιοσύνη μπορεῖ κανεὶς νά φτάσει τὴν ὁργάνωση πού βασίζεται στὴ λογικὴ καί στὴν αὐτοπεριορισμὸ. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι πολὺ δύσκολος, ἀλλὰ ἔχοντας μπροστά του κανεὶς τὸ σκοπὸ, θά τὸν φτάσει.

« Καί ἡ Ἐνωση γιά τήν Εἰρήνη καί τήν Ἐλευθερία ἔχει μέσα στὰ σπλάγχνα της τὸν πόλεμο, γιατί τὰ μέλη της ἔχουν τίς πιὸ διαφορετικὰς ἀντιλήψεις γιά ἔλα τὰ ζητήματα. Ἐν τούτοις κατῴρθωσαν, στηριζόμενες στὴν ἀρχὴ τῆς δικαιοσύνης, νά συνεννοηθοῦν.

« Κατηγοροῦν τίς γυναῖκες γιατί ζητοῦν ψῆφο, καί ὅταν τὴν πάρουν, δὲν φέρνουν καμμιά ἀλλαγὴ στὴν πολιτικὴ ζωὴ. Ἡ Ἐνωση γιά τήν Εἰρήνη καί τήν Ἐλευθερία εἶναι ζωντανή ἀπόδειξη ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἀπὸ τὸ 1915 πού ἱδρύθηκε ἡ Ἐνωση, οἱ γυναῖκες μέλη της ἐζήτησαν νά πάψει ἄμέσως ὁ πόλεμος. Τὸ 1922 στὸ συνέδριό μας τῆς Χάγης ἐκάμαμε μιὰν ἐκκλήσιν πρὸς ἔλους τοὺς λαοὺς ζητώντας νά γίνε· ἓνα παγκόσμιον οἰκονομικὸ συνέδριον καί νά τεθοῦν σὲ ἐντελῶς διαφορετικὰς βάσεις οἱ οἰκονομικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν Κρατῶν, ἀλλοιῶς γρήγορα θά ἐπέλθῃ τὸ χάος στὴν ἀνθρωπότητα. Μετὰ 10 χρόνια πραγματοποιεῖται ἡ προφητεία αὐτή. Τὸ 1929 στὸ συνέδριό μας τῆς Φραγκφούρτης ἀρχίσαμε τὴ μάχη ἐνάντια στὸ χημικὸν πόλεμον καί εἴμαστε οἱ πρῶτες πού ἀνοίξαμε τὰ μάτια τῶν λαῶν στὴ φοίκη τοῦ πολέμου αὐτοῦ.

« Ταξείδεψα σὲ πολλὰ μέρη καί συχνὰ ἄκουσα νά μοῦ λέγουν : Τί σκοπὸν ἔχει ἡ Ἐνωση γιά τήν Εἰρήνη καί τήν Ἐλευθερία, ἀφοῦ 15 χρόνια τώρα πού ὑπάρ-

χει ό κόσμος όλο και χειρότερα πηγαίνει! Σ' αυτόδες άπαντώ ότι ή ιστορία δέ γίνεται: από σήμερα ώς αύριο δουλεύομε για τά παιδιά μας, ίσως και για τά διαέγγονά μας και έχω τήν πεποίθηση ότι, άν δέ δούλευε ότσι: πού δουλεύει ή Ένωσή μας, ό κόσμος θά είχε χειρότερη όψη.

»Είμαι βέβαιη πώς μόνο οι γυναίκες μπορούν να διορθώσουν μερικά από τά στραβά που βλέπομε σήμερα. Οι γυναίκες έχουν μια διαίσθηση για ώρισμένα ζητήματα που στους άντρες μόνο έντελώς εξαιρετικά τή βρίσκει κανείς. Υπάρχουν βέβαια και κουτές και επιπόλαιες γυναίκες, όπως υπάρχουν κουτοί και επιπόλαιοι άντρες, αλλά ή διαίσθηση βοηθεϊ τις έξυπνες γυναίκες ίδίως στα ζητήματα της Ειρήνης.

»Εδούλεψα σε πολλές διεθνείς οργανώσεις, αλλά δεν αισθάνθηκα ποτέ τήν ικανοποίηση και τή χαρά που βρήκα δουλεύοντας στην Ένωση για τήν Ειρήνη και τήν Έλευθερία. Και ή δουλειά μας μάς δημιουργεί μια συναδελφωσύνη, που πουθενά άλλου δεν τή βρήκα.

»Η Ένωση για τήν Ειρήνη και τήν Έλευθερία έχει τμήματα σε είκοσιέξη κράτη και συνδέεται με οργανώσεις άλλων 21 κρατών. Έχει έτσι έπαφή με 47 κράτη. Έχει Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από μίαν επίτιμη Πρόεδρο, τήν Κα Jane Addams και δώδεκα μέλη. Στο Συμβούλιο αυτό μετέχουν από τό τμήμα κάθε Κράτους δύο συμβουλευτικά μέλη που κρατούν έτσι ζωντανή τήν έπαφή της Ένώσεως με τά τμήματά της. Κάθε τρία χρόνια γίνεται γενική Συνέλευση και κάθε Κράτος, αδιάφορο άν είναι μικρό ή μεγάλο, στέλνει δέκα μέλη του στη Συνέλευση.

»Υπάρχει ένα μόνιμο γραφείο στη Γενεύη και τό Συμβούλιο συνέρχεται εκεί δύο φορές τό χρόνο. Εκτός από τό Συμβούλιο, υπάρχουν και επιτροπές, καθώς του όπιου, του χημικού πολέμου, ή εκπαιδευτική επιτροπή και ή οικονομική».

Η κ. Heymann στο τέλος άσχολήθηκε με τόν τρόπο που θά μπορούσε να οργανωθεί τό Έλληνικό τμήμα της Ένωσης. Γιατί από τό 1922 που ιδρύθηκε δεν έχει στενή έπαφή με τό Κεντρικό Γραφείο, ούτε χέει στείλει τά συμβουλευτικά μέλη στο Συμβούλιο. Νομίζει ότι στα μικρά Κράτη που υποδουλώνονται κάθε μέρα από τά μεγαλύτερα, πρέπει να ξυπνήσει ή κοινή γνώμη για τήν Ειρήνη και τήν Έλευθερία περισσότερο από άλλου. Πριν από τόν πόλεμο ή Γαλλία, ή Άγγλία και ή Γερμανία υποδούλωναν όλους τούς άσθενέστερους λαούς. Σήμερα εύτυχώς (λέγει ή Γερμανίδα κ. Heymann) ή Γερμανία έχει έκτοπισθεϊ, αλλά στη θέση της έχει μπει ή Ίταλία, που και αυτή όσο μπορεί άσκει πολιτική βίας.

Οί άνθρωποι στα μικρά Κράτη ξέρουν συνήθως τέσσερις γλώσσες και έτσι κλείνουν μέσα τους τέσσερις πολιτισμούς, γι' αυτό νομίζει ή κ. Heymann πως μπορούν πιο εύκολα να έχουν διεθνική συνείδηση.

Μετά τή διάλεξη της κ. Heymann έγινε συζήτηση για τόν τρόπο της οργάνωσης του Έλληνικού τμήματος και αποφασίστηκε να ιδρυθεϊ μια έκτελεστική επιτροπή με επίτιμη Πρόεδρο τήν κ. Παρρέν και μέλη τις κυρίες Θειακάκη, Στουδίτη και Νάκου.